

ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕੰਮ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਲਈ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ, ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਖਾਸ ਨਿਯਮ ਸੀ ਜੋ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੇ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿਧੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਝੁਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣਾ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(8) ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਲਈ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਵਜ਼ਾਗਰ ਸਮਾਘ ਜੇ.

ਸੁਮੇਰ ਚੰਦ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਸੰਪੂਰਾ ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

. 1987 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਗਲਤੀ 2500- ਐੱਮ

11 ਮਈ 1987 ਈ.

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1974 ਦਾ II) — ਧਾਰਾ 125 ਅਤੇ 397 — ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਆਪਕ ਧਾਰਾ 125 — ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ — ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ — ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ — ਕੀ ਇੱਕ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਹੁਕਮ — ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਸ਼ੋਧਨ — ਕੀ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 125 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁੱਖ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਅੰਤਰਿਮ ਮੇਨਟੇਨੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸੁਮੇਰ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਸੰਪੁਰਨ ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.)

ਕੋਡ ਦੇ. ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 125 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਮੁੱਖ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੰਤਰ-ਸੰਬੰਧੀ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। (ਪਰਾ ਪ)।

482 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ 31 ਜਨਵਰੀ, 1987 ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 1 ਮਈ, 1987 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗਤ ਸਮੇਤ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸੀ.ਐਮ ਚੋਪੜਾ .

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਕੇ.ਐਸ.

ਨਿਰਣਾ

ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.—■

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 1987 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 410 ਅਤੇ 1987 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 2500-ਐਮ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(2) ਸੁਮੇਰ ਚੰਦ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੁੰਦਰਨ ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਧੀ ਅੰਜੂ ਬਾਲਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਮੇਰ ਚੰਦ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 125 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਸੁੰਦਰਨ ਰਾਣੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਚਲਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਕਿਵੇਂ ਵੀ, ਅੰਜੂ ਬਾਲਾ ਨੂੰ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ। 200 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ। ਸੁੰਦਰਨ ਰਾਣੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਸੈਸ਼ਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜੋ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ। ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵੇਂ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜੱਜ,

(3) ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵੇਂ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 31 ਜਨਵਰੀ, 1987 ਦੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਮੇਰ ਚੰਦ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਨ ਰਾਣੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਸੁੰਦਰਨ ਰਾਣੀ ਵੀ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਬਾਲਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਮਾਤਰਾ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕੁਇਟੀ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਸੁੰਦਰਨ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਰਟੀਆਂ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇਣ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਇੱਕ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਹੁਕਮ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1973 (1974 ਦਾ ਨੰਬਰ 2) ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਡ), ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ, ਪੁੱਛਗਿੱਛ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ *ਮੈਸਰਜ਼ ਮੁਲਜੀ ਜੈਥਾ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਖਾਨਦੇਸ਼ ਸਪਿਨਿੰਗ ਐਂਡ ਵੇਵਿੰਗ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ* (1) ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਜ਼ਾਬਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕੇਸ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕੋਈ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਹੁਕਮ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(5) ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਦਲੀਲ ਦੀ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 125 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੱਖ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 125 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ, ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਅੰਤਰਿਮ ਮੁੱਖ, ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਅਜਿਹੇ

(1) ਏਆਈਆਰ 1950 ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ 83.

ਸੁਮੇਰ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਸੰਪੂਰਨ ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.)

ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਇੰਟਰਲੋਕਿਊਟਰੀ ਆਰਡਰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਧੂ ਲਿਮਾਇਆ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਓਜ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ, (2) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

"ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਮੀਕਰਨ 'ਇੰਟਰਲੋਕਿਊਟਰੀ ਆਰਡਰ' ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ 'ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਵਾਦ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਫ਼ਾ 742 'ਤੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਹਾਲਸਬਰੀਜ਼ ਲਾਅਜ਼ ਦੇ ਤੀਜੇ ਐਡੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖੰਡ 22 ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੈਰਾ 1606 ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

' ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅੰਤਮ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਲਈ ਵਾਰਤਾਲਾਪ, ਜਾਂ ਭਾਗ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਅੰਤਮ ਅਤੇ ਭਾਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਦੋ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ।'

ਪੈਰਾ 1607 ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ:

ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜੋ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ "ਅੰਤਮ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।'

ਪੰਨਾ 744 ਅਤੇ 745 'ਤੇ ਪੈਰਾ 1608 ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ:

"ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅੰਤਮ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਜਾਂ ਤਾਂ (1) ਨਿਰਣੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ (2) ਹੈ ਨਿਰਣੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ - ਅੰਤਮ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਨੂੰ "ਇੰਟਰਲੋਕਿਊਟਰੀ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਲੋਕਟਰੀ ਆਰਡਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁੱਖ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਅਧੀਨ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ।"

ਇਹ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

"ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਤਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਵਾਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਜੋ ਧਾਰਾ 397(2) ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ "ਇੰਟਰਲੋਕਿਊਟਰੀ ਆਰਡਰ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਖਤ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦਾ ਹੁਕਮ,

(2) AIR 1978 S.C. 47.

ਜੇਕਰ ਇਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਇਕ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਓਵਨ ਇਸ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਧੀਨ ਚਲਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਲ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ 01 ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਵਿਨਾਈ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਲਾਕੂਟਰੀ ਆਰਡਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ii, ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਟੀਐਨਈ ਹਾਈਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 897(1) ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਸ਼ਕਤੀ 01 ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਨਿਗੂਣਾ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ, ਸਿਰਫ ਉਹ ਆਦੇਸ਼ ਸੋਧੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਹਨ ਪਰ ਕੋਡ ਦੇ ਚੈਪਟਰ XXIX ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ 1898 ਦੇ ਕੋਡ ਦੇ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸੋਧੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਫਿਰ ਕਿਹੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਜਾਂ ਘਟੀਆ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇਗੀ? ਕੀ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਨਿਰਧਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ? ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, — ਵਿਡਿਓ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ। *ਰਿਵਰ ਵੇਅਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਵਿਲੀਅਮ ਐਡਮਸਨ*, (1876-77) 2 AC 743 ਅਤੇ *RMD ਚਮਾਰਬਾਗਵਾਲਾ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਮੀਡੀਆ*, 1957 SCR 930 : (AIR 1957 SC 628) ਜੋ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਸਾਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਫਿੱਟ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਅਸਲ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਲਿਆਵੇ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ - ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਅਸਲ ਇਰਾਦਾ "ਅੰਤਰਮਈ ਆਦੇਸ਼" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸੰਵਾਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ "ਇੰਟੇਲੇਕਿਊਟਰੀ ਆਰਡਰ" ਦੇ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੁੱਪਸਵਾਮੀ ਦੇ ਕੇਸ (AIR 1949 FC-1) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਪਰ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ; ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਕ੍ਰਮ — ਸ਼ੁੱਧ ਜਾਂ ਸਧਾਰਨ। ਕੁਝ ਕਿਸਮ ਦੇ ਆਰਡਰ ਡਿੱਗ ਸਕਦੇ ਹਨ

ਸੁਮੇਰ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਸੰਪੁਰਨ ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.)

ਦੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ. ਇੱਕ ਨਿਯਮ 01 ਇੱਕਸੁਰਤਾਪੂਰਣ ਨਿਰਮਾਣ ਦੁਆਰਾ, ਅਸੀਂ ਸੂਓ-ਸੈਕਿਊਨ (2) ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 39/ ਵਿੱਚ ਬਾਰ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੁ. ਉਹ ਕਲਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 134, ਫਿਰ

ਵੀ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ the ਮ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੰਟਰਲੋਕੂ ਟੋਰੀ ਆਰਡਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਵ ਸੈਕਸ਼ਨ (4) ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਾ ਤਾਂ ਇਹ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕੈਟਾਲਾਗ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਬਣਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਸਿਰਫ, ਸਿਰਫ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਈਹਾਉਸਟਿਵ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਡਿੱਗ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਕਿਸਮਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਖਿੱਚੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਪ ਦੇ ਬਾਰ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। -ਸੈਕਸ਼ਨ 397 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਮੱਧ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ^ ਕ੍ਰਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਯੋਗ ਸੀ।

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ 31 ਜਨਵਰੀ, 1987 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

"ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅੰਜੂ ਬਾਲਾ ਨੂੰ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅੰਤਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਮਾਤਰਾ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਾ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕੁਇਟੀ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਵੇਗੀ।"

ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼, ਉਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਖੜੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅੰਜੂ ਬਾਲਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅੰਤਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਮਾਤਰਾ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਬਿਨਾਂ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਸੰਪੂਰਾ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕੁਇਟੀ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਕਰੇਗੀ। "ਪਾਰਟੀਆਂ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਅੰਜੂ ਬਾਲਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨੂੰ ਮੁੜ ਤੈਅ ਕਰੇਗੀ।

ਦੋਵੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਅੰਜੂ ਬਾਲਾ ਨੇ ਮਰਨ-ਮਾਰਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਰੁ. 200 ਪੀ.ਐਮ. ਅੰਜੂ ਬਾਲਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕੁਇਟੀ ਨੂੰ ਐਡਜਸਟ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ। ਅੰਜੂ ਬਾਲਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ 200 ਰੁਪਏ ਜ਼ਰੂਰ ਸੋਧੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(7) ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਅਤੇ ਸੋਧਾਂ ਨਾਲ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 12 ਮਈ, 1987 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ .ਹੈਟ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

ਐੱਸ. ਸੀ. ਕੇ.

ਆਈਐਸ ਤਿਵਾਮ ਜੇ.

ਆਰ ਆਈ ਚੱਢਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1986 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 6503-ਐੱਮ .

12 ਮਈ 1987 ਈ.

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XLIII)—ਧਾਰਾ 245(C), (D), (F) ਅਤੇ 279 — ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਲੀਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ—ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁਕੱਦਮਾ / 2 ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ—ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ — ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਿਆਇਕ ਹੁਕਮ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 245(F) (ii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਕੱਲੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧ . ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ' ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ com ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਕੱਲੇ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲਾਂਚ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ; ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ। ਜੇਕਰ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 279 ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹਨਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ "ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨ" ਦੇ <CkclUsive ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇ। ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ। 245(F) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (11) (ਪੈਰਾ 5 ਅਤੇ 6) ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਇਨਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।